

Salon Samoojen polkupyöräretki Suomessa 6.-11.6. 2021

Tämän matkakertomuksen kirjoittivat retkeen osallistuneet pyöräilijät ja kuvat otti Annikki Heikkinen ja Jari Kouvo.

Sununtai 6.6. Salo - Mänttä-Vilppula

Lähdimme Klasun kanssa pyöräilemään 5.6 lauantai aamuna Piihovista Salosta. Päivän aikana ehdimme 120 km Toijalaan, jossa yövyimme.

Toijala 6.6 klo 8.30 herätys. Reittisuunnitelman teko pääteitä välttäen. Pyörät säilyivät yön por-raskäytävässä. Kaunis ja kuuma päivä alkamassa. Painavat laukut kiinni pyörään ja ei kun mat-kaan kohti Valkeakoskea. Alkumatkasta teillä näytti liikkuvan enemmän polku- ja moottoripyöriä kuin autoja. Valkeakoskella Nesteen baarissa juotiin aamukahvit ja juteltiin motoristien kanssa. Sieltä kohti Kangasalaa. Kangasalalla päätimme ryypätä kahvit ravintola Paakarissa ja jättää ruokailun myöhemmäksi Orivedelle. Orivedellä ei ollut montaa mahdollisuutta ruokailuun. Me päädyimme rullakebabeihin. Niitten päälle teki mieli vähän levähtää riippumatossa, jotka meillä oli mukana. Se ei kuitenkaan onnistunut, sillä emme löytäneet sopivaa paikkaa. Googlen navi-kointi ohjasi meitä välillä hyvinkin pienille teille. Välillä eksyimme väärälle reitille. Juupajoella va-litsimme pikkutiereitin, joka ohjasi meidät hiekkatielle. Se oli kuitenkin hyväkuntoinen ja kulki metsissä, joissa oli miellyttävämpää kuin paahtavilla peltoaukeilla. Maisemat oli kauniita. Perille Peltolan Luomutilalle saavuimme klo 19.30 hyvävoimaisina 150 km ajon jälkeen.

Jari

Peltolan Luomutilan päärakennus

Tarinan päähenkilöt ryhmäkuvassa. Vas, Sinikka, Tuire, Sauli, Seppo, Maija, Annikki, Klaus, Jari ja Heikki.

Maanantai 7.6. Peltola-Innala-Haapamäki-Kolho-Peltola

Sunnuntaina olimme saapuneet Peltolan matkailutilalle hyvissä ajoin.

Osa tuli paikalle omilla autoilla tai pyöräily-ystävän kyydissä. Jari ja Klaus tulivat lihas- ja sähkövoimaa käyttäen paikalle. Heidän matkansa alkoi Salon Piihovista. Matkalla yövyttiin Toijalassa, josta matka jatkui Vilppulaan. Taivalta kertyi kaiken kaikkiaan yli 250 km hienossa kesäisissä maisemissa ja vaihtelevissa tieolosuhteissa.

Maanantai aamu alkoi aurinkoisena hyvän aamupalan merkeissä. Klo 9.15 polkaisimme matkaan kohti Innalan neljän tien risteystä. Täällä Seppo kertoi risteyksessä aikoinaan sijainneen kaupan vaiheikkaasta historiasta. Tämä kauppa ryöstettiin aikoinaan useita kertoja saman koplan toimesta ennen kuin poliisit onnistuivat motittamaan ryöstäjät. Seuraava kohteemme oli Himmaänmäen näköalatorni. Kuten jo perinteeseemme kuuluu, saavuimme näköalatornille poliisiauton saattamana. Lienevätkö saaneet tiedon, että jokin epämääräinen joukkio saapuu Innalan risteyksestä päin? Näköalatornissa oli pahaksi onneksemme käynnissä tukiyhdistyksen maalaustalkoot emmekä päässeet torniin ihailemaan maisemia. Yhdistyksen väki otti meidät hienosti vastaan järjestäen meille kahvi- ja virvoketarjoilua pientä korvausta vastaan. Matkaan, kuului Sepon käsky ja jatkoimme kohti Haapamäen höyryveturipuistoa. Saavuimme paikalle takapihan kautta, jossa näimme osan puiston tarjonnasta siltä puolen jota ei yleisölle esitetä. Paikalla oli mahdollisuus lounastaa sekä levähtää kunnolla ennen seuraavaa kohdetta, joka oli Kolho. Itsenäisen Suomen ensimmäinen lentoasema sijaitsi Kolhossa sahan rannassa. Sinne rakennettiin vaja kolmea lentokonetta varten. Ensimmäinen lentokone tuotiin rautateitse 7. maaliskuuta 1918. 17. maaliskuuta 1918 nousi lentokone Kolhossa ensimmäisen kerran Kaijanselän jäältä ilmaan. Suomen ilmavoimat saivat 1918 käyttöönsä yhdeksän venäläisten jättämää Stetinin M-9 lentokonetta. Nyt kohti majapaikkaa, jossa emännän lämmittävä sauna jo odotti matkalaisia. Saunan jälkeen vielä iltaruokailuun, joka maistui rankan päivän päätteeksi. Heikki suoriutui koko pitkästä matkasta luomupyörällään loistavasti helteestä huolimatta. Kilometrejä kertyi 83 km.

Maija ja Klaus

Himmaänmäen näkötorni

Haapamäen höyryveturipuistossa

Tiistai 8.6. Peltola-Kuorevesi-Halli-Peltola

Aamupalalla laulettiin Klasulle syntymäpäiväonnittelut. Puoli kymmenen lähdimme kohti Vilppulan toria. Siellä oli puolueiden vaalitelttoja. Porukka saatiin kuitenkin jatkamaan matkaa Mäntän kautta Kuoreveden kirkolle.

"Kuoreveden kirkko sijaitsee luonnonkauniissa niemessä veden äärellä. Kirkko on yksi Suomen kolmesta uhrikirkosta ja valmistui v. 1779. Kirkko on ajalleen tyypillinen puinen päätytornillinen pitkäkirkko, mutta kellotornin kaksiosainen nauriskupu tekee siitä tyylihistoriallisesti harvinaisen."

Samalla tutustuimme myös Jättiläisen kiveen, joka oli noin 400 metrin päässä kirkosta. "Jättiläisen kiven historia palvontapaikkana saattaa mennä jopa tuhansien vuosien taakse, kauas kivikaudelle. Kiven kolmella syrjällä on selvää punaista väriä, joka saattaa olla tuhoutunut muisto kivikautisesta kalliomaalauksesta."

Kirkon jälkeen seurasi noin kuuden kilometrin mittainen soratie, jonka pinta oli kuitenkin kova. Klasun pyörästä katkesi ketjut kolme kertaa liitoskohdasta. Uskollisesti "pojat" korjasivat ja saivat taas pyörän toimimaan.

Kuoreveden Hallissa tutustuttiin ilmailumuseoon. "Ilmailumuseo koostuu kaarihallista, pienesine-näyttelytilasta sekä kirjasto- ja toimistorakennuksesta." Taivaalle kertyi tummia ukkospilviä, jotka laittoivat porukan kiirehtimään kohti ravintolaa Hallin Jannea, jossa ruokailtiin ja pidäteltiin sadetta. Sateen tauottua lähdimme polkemaan kohti Mänttää. Matkalla tuli kuitenkin vettä riittävästi. Kun lähestyimme Mänttää, oli maa kuivana eli sade oli kiertänyt Mäntän. Vilppulassa kauppaan, koska illalla käristeltiin makkaraa nuotiolla saunan jälkeen. Kilometrejä kertyi 76.4 km.

Seppo

Kuoreveden kirkko

Jättiläisen kivi

Ilmailumuseossa Kuoreveden Hallissa

Keskiviikko 9.6. Peltola-Ruovesi-Innala-Peltola

Aamun sää oli tyyni ja aurinkoinen. Matkaan lähdettiin klo 9.15. Suunta oli kohti Ruovettä, matkalla ensimmäisenä saavuimme Väärinmajalle, jossa pysähdyttiin. Siellä oli komea muistomerkki vapaussodan uhreille. Matka jatkui Runebergin lähteelle. Siellä Runeberg on kirjoittanut runon "Sua lähde kaunis katselen....." Jatkoimme pyöräilyä ja saimme ihailla kauniita järvimaisemia jatkuvasti joko tien oikealla puolella tai vasemmalla tai sitten molemmilla puolilla.

Saavuimme Ruovedelle, jossa ruokailimme sataman ravintolassa. Taas oli kaunis järvimaisema ihailtavanamme. Ruoveden kirkon luona pysähdyimme. Siellä oli muistomerkki nälkävuosista 1866 - 1868. Matka jatkui Innalaan päin, ylitimme Syvinginsalmensillan, josta oli henkeäsalpaa-
van kauniit maisemat. Pysähdyimme kuvaamaan ja ihailemaan näkymiä. Saavuimme Saluselle. Se on harju, jonka molemmiin puolin on järvi kuin pieni Punkaharju.

Kun olimme ajaneet 55 km, Saulin pyörän eturenkaasta lähti ilmat pois ja jouduimme pysähtymään korjaamisen ajaksi. Onneksi Klasulla oli mukana paikkausaine ja Jari avuliaasti tyhjensi aineen renkaaseen. Tilanne oli niin korjattu ja pystyimme jatkamaan matkaa. Kiitos Klasu ja Jari!!! Klo 17 saavuimme majapaikkaamme Peltolan Luomutilalle. Pääsimme heti uimaan ja saunaan huuhtomaan matkan pölyt ja hiet pois. Illemmalla nautimme vielä emännän loihtiman herkullisen kalaillallisen. Matkaa kertyi kaikkiaan 83.9 km.

Tuire ja Sauli

Muistomerkki vapaussodan uhreille Väärinmajalla.

Upea järvimaisema matkan varrella.

Näkymä Syvinginsalmensillalta

Kirkkoven Eeva vetää 60 henkilöä, jopa 100 ollut kyydissä. Siirretty nykyiselle paikalleen 1923.

Torstai 10.6. Peltola-Kolho-Keuruu-Varpaasalmi-Peltola

Torstai oli viimeinen yhteinen pyöräilypäivä. Tapasimme aamupalan ääressä kuten tavallista kello 8. Olin luvannut selvittää yön aikana mäkäräisen elämää. Myös edellisen aamun kysymys "Miksi hyttynen imee verta" oli mukava ratkaista. Osoittautui, että myös mäkärät ovat hyttyslaji ja paljon muutakin kiinnostavaa.

Matkaan lähdimme sinäkin aamuna klo 9 maissa, kuten edeltävinäkin kolmena aamuna. Päivä oli jälleen lämmin vaikka, jos oikein muistan, muutama pieni sade taidettiin saada päällemme pyörämatkan aikana. Torstain etappi oli kaikista retkistä jotenkin selkein, tavoitteena kiertää Keurusselkä, mikä sitten toteutukin. Tällä kertaa matka oli eräällä tavalla kaikkein raskain, ainakin minulle, jolla oli porukasta vain "kauramoottori" alla. Ylämäkiä oli paljon ja korkeuserot uskomattomia. Vastoin joidenkin kuvitelmaa en kuitenkaan sättinyt reitin valintaa, päinvastoin, kiipesin kuuliaisesti raskaimmatkin mäet, alkuun polkien, mutta annoin aina lopulta periksi ja talutin ajokin kulloisenkin mäen laelle. Jälkeenpäin tutkin puhelimeni ohjelmasta, että nousut olivat vielä uskomattomampia kuin kokemus niistä. Suurin korkeusero, Keuruusta etelään suunnattuamme, oli peräti 377 metriä mäen pohjalta mäen laelle.

Mieluisimmat tauot olivat kuitenkin uintimahdollisuus Hotelli Keurusselän rannassa sekä toinen pitkä pysähdys Varpaasalmen "Vanha-laivuri"-kahvion kohdalla. Keuruulla kävimme ihailemassa Keuruun "Vanhaa Kirkkoa" ja sen ihania maalauksia. Kahvitauon jälkeen hämmästelimme Varpaasalmen sillan ali virtaavaa Ruokonselän vettä sekä pinnalla ajelehtivaa männyn siitepölylauttaa. Keuruunselkä päättyikin noille tienoin ja tulimme Suutarinselän vesistöä kiertävälle maantiesuudelle. Tällä matkalla kohti Mänttää oli toinen hikinen nousu, mäen alta sen päälle peräti 187 metriä siinäkin. Nyt jälkeenpäin on vaikea paikantaa korkeimpia mäkiä ja kohtia kartalta, mutta "Kansalaisen karttapaikan" aineiston mukaan viimeisin saattoi olla saavuttaessa Pirkanmaan puolelle ja noin 4-5 kilometriä ennen Mänttää. Onneksi sentään muut odottivat minua pisimpien mäkien jälkeen taukopaikallaan. Jäin korkeimmissa mäissä parikin kilometriä muista jälkeen. Kun lopulta saavutin heidät, sain joko levätä hetken tai sitten vain todettiin "no niin jatketaan matkaa". Majapaikassamme pääsimme jälleen uimaan ja saunomaan. Yhteiselle illalliselle lähdimme autoilla Mäntänvuorella "Viinitupa Vuorenmaja" paikkaan, kuuluisa eurooppalaisen keittiön herkuista ja pienten tilojen laatuviineistä ja panimotuotteista sekä virvokkeista.

Kaikkiaan Salon Samoojien polkijat olivat reipasta porukkaa, heidän menoaan saattoi myös helpottaa kunkin sähköavusteinen kulkupeli. Matkaa kertyi päivälle 84 kilometriä.

Turussa 28.6.2021 *Heikki Autere*

Vesisade yllätti pyöräilijät.

Keuruun vanha kirkko. Kuva ladattu Wikipediasta.

Perjantai 11.6.2021

Mahtava auringonpaiste herätteli pyöräretkeläiset kotimatka-aamuun. Aamu-uinti ja aamupala sekä viimeiset kuulumiset ja vitsit häivytti viimeiset unen rippeet silmistä. Kaksi hurjaa pyöräilijää lähti vielä polkemaan kotiin päin, ainakin osan matkaa. Me muut pakkailimme pyörät ja varusteet autoihimme. Kotimatka alkoi erittäin lämpimässä auringon paisteessa. Aurinko helli muutenkin matkalaisia joka päivä, muutamaa sade "ropsausta" lukuunottamatta. Majapaikkamme Peltolan Luomutila Mänttä-Vilppulassa järven rannalla oli mitä mainioin koko retkemme ajan. Erityis kiitokset Sepolle reittien suunnittelusta ja tarinoista matkan varrella, niitä oli mielenkiintoista kuunnella.

Kiitos kaikille osallistujille hauskaasta ja kilometri rikkaasta pyöräretkestä ylä- ja alamäkeen, joka oli mahdollista tehdä Koti-Suomessa!

Nähdään taas - *Annikki*

Pyöräilijät kohtasivat hurjia nousuja sekä leppoisia auringonlaskuja.

